

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Περίεργος εβδομάς ἡ παρελθούσα! Ὅπου καὶ ἂν ἔστρεφε τις τὰ βλέμματά του ἔβλεπε ὑψωσιν. Εἰς τὸ χρηματιστήριον ὑψοῦτο τὸ εἰκοσόφρυγκον, εἰς τὴν Βουλὴν ὑψοῦντο αἱ ράβδοι, εἰς τὴν ἀγορὰν ὑψώθησαν τὰ πράγματα ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νόμου τῶν διαφυλίων καὶ οἱ καφεπῶλαι ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ ὑψώσωσι τὰ ποτά των, ἂν ψηφισθῇ ὁ νόμος οὗτος. Μόνον τὸ θερμόμετρον καὶ ἡ Ἀντιπολιτεύσεως ἔδειξαν μεγάλην κατάπτωσιν, ὑπάρχει ὅμως ἐλπίς ἐν τῇ ἐρχομένῃ ἐβδομάδι νὰ καταπέσωσι καὶ αἱ ράβδοι τῶν βουλευτῶν, γεγονός: τὸ ὅποιον πολὺ θὰ φαιδρύνῃ τὸν κόσμον, ἂν ἐκτελεσθῇ ἐπιτυχῶς.

*

Οἰωνός περίεργος.

Ὁ κ. Ράλλης διακαῶς ποθεῖ ν' ἀνατρέψῃ τὸν κ. Τρικούπην. Ὁ κύριος Ράλλης ἔσχε μέρος ἐνεργὸν εἰς τὴν συμβῆσαν κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ συμπλοκὴν καὶ μετὰ τὴν συνήθη εἰς τὸν χαρακτήρα του ὀρμητικότητά, πηδήσας ἀνωθεν τῶν θρανίων διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν παλαίστραν, ἀντὶ ν' ἀνατρέψῃ τὸν κ. Τρικούπην, ἀνέτρεψε τὸν κ. Δηλιγιάννην!

*

Ἡ κατάργησις τῶν διαφυλίων φαίνεται συμφέρουσα. Ἀλλὰ δὲν νομίζετε, ὅτι δύναται νὰ προκαλέσῃ διπλωματικὸν σκάνδαλον ἐν ἡ καταστάσει διατελοῦσι σήμερον αἱ ἡμέτεραι σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας; Πῶς θὰ ἐκλάβῃ ἡ Πύλη τὴν κατάργησιν τῶν διαφυλίων;

Τί λέγει ὁ κ. Καράπαυλος, ὁ mon cher ἰδιαιτέρος ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Πυλίας;

*

Ὡς νὰ μὴ ἤρκει ἡ ψυχρότης τῆς ἀτμοσφαίρας ἐπιφαίνεται συχνάκις καὶ ἡ παγερὰ μορφή τοῦ γνωστοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου», κ. Στήλιαν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθέλησεν ἐκ δευτέρου νὰ πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ συγγενοῦς του Σπάρταλη, ἀποστέλλει ἀηδεστάτας ἀλληλογραφίας ἐκ Ρώμης διὰ τῶν ὁποίων ὅτε μὲν συκοφαντεῖ, ὅτε δὲ ὑβρίζει τὴν Ἑλλάδα. Προχθὲς πάλιν ἔγραψεν, ὅτι πρέπει νὰ καταργήσωμεν τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον μας καὶ νὰ τεθῶμεν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς Εὐρώπης. Μας ἐβεβαίωσεν ὁ κ. Δούνης, ὅτι τοιαύτας ἀνταποκρίσεις δὲν θὰ ἐδημοσίευσεν οὔτε εἰς τὸν ἰδικὸν του «Χρόνον».

*

Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θὰ μᾶς ἐπιτρέψωσιν ἵνα ἐπιτρέψωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ν' ἀναδημοσιεύσωμεν ἐκ τῆς «Πρωίας» τὸ ἐπόμενον κείμενον, τὸ ὅποιον ὀρκιζόμεθα, ὅτι ἔγραψεν ὑπὸ τοῦ Ἠγέτου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Θ. Π. Δηλιγιάννη, ὅστις εἶχε τὴν τιμὴν ν' ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ Συνέδριον τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον Α' καὶ νὰ παρακαθῇ μετὰ τῶν κτλ.

Πολλὰ παρεισέφρησαν οὐ μόνον τυπογραφικά, ἀλλὰ καὶ γραφικά ἁμαρτήματα ἐν τῷ δημοσιευθέντι χθὲς ὑπὸ τῆς «Πρωίας» κείμενῳ τοῦ λόγου, ὃν ὁ Ἠγέτης τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀπήγγειλεν ἐν τῇ Βουλῇ. . . . Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ συνάδελφος ἡμῶν ὁ «Σύλλογος», ὅστις δη-

μοσιεύει σήμερον τὸ κείμενον τοῦ λόγου τούτου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, θέλει ἀποφύγει τὰ παρεισφρήσαντα ἐν τῷ παρ' ἡμῖν δημοσιευθέντι κείμενῳ ἁμαρτήματα καὶ δὲν διστάζομεν νὰ συστήσωμεν τὸ ὑπὸ τοῦ «Συλλόγου» δημοσιεῖν κείμενον ὡς πιστότερον τοῦ διὰ τοῦ χθεσινοῦ φύλλου τῆς «Πρωίας» δημοσιευθέντος κειμένου τοῦ περὶ οὗ εἶρηται λόγου τοῦ Ἠγέτου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

*

Συμπέρασμα.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ δημοσιευθέντος κειμένου τοῦ λόγου τοῦ Ἠγέτου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ ἐν τῇ «Πρωίᾳ» δημοσιευθέντος κειμένου περὶ τοῦ λόγου τοῦ Ἠγέτου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰδοποιούμεν ὅτι ζητεῖται δι' ὁρθότητος τῶν δημοσιευομένων κειμένων τοῦ κ. Ἠγέτου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Οἱ κκ. Πετρίδης, Βαλσαμάκης καὶ Ἀγγελος Γεωργαντζᾶς δὲν εἶνε δεκτοὶ διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ἠγός

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

μετὰ τοῦ διασήμου πεζοπόρου Βαί ἢ Σπίθα

διὰ τῆς ὁποίας μανθάνει κανεὶς τί τρέχει.

Ὅταν ἀνέγων εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἀφίξιν τοῦ ὠκύποδος Βαί, ὅστις ἐπωνομάσθη Σπίθα, ἕνεκα τῆς μεγάλης ταχύτητος μεθ' ἧς τρέχει, συνέλαβον τὴν ιδέαν — καί, ὁμολογῶ, εἶνε τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἡμπορῶ ἐγὼ νὰ συλλάβω — ὅπως ζητήσω παρ' αὐτοῦ συνέντευξιν ἐπὶ τῶν τρεχόντων ζητημάτων τῆς ἡμέρας. Μ' ἐβεβαίωσαν, ὅτι προηγήθη ἕτερος συνάδελφος καταλληλότερος — διότι αὐτὸς εἶνε σπιθαμιστὴς — ἀλλὰ τοῦτο δὲν μὲ ἀπεθάρρυνε καὶ ἔσπευσα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ κατοικεῖ.

*

Εὐθὺς ὡς τῷ ἐδήλωσα τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου ἐμειδίσατε γηθοσύνης καὶ μοὶ εἶπε:

— Δὲν ἤλπιζα ποτέ, φίλε μου, ἐν τῇ χώρᾳ σας ν' ἀπολάβω τοσούτου θαυμασμοῦ, διότι ἤρχόμην μετὰ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι θὰ σᾶς εὕρισκον βαίνοντας γοργῶ τῷ βήματι εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως...

— Ἀλλ' ἠπατήθητε, διέκοψα ἡμεῖς, κ. Βαί σπεύδομεν μόνον εἰς τὰς κρίσεις μας καὶ ὅταν διευθυνόμεθα εἰς τὸ Κεντρ. Ταμεῖον, ἐνῶ εἰς ἕλα τὰ ἄλλα καρκινωδατοῦμεν. Ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ μὴ συμβαίῃ τοῦτο εἰς τὴν χώραν ἐν ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τὸ μόνον ἐφαρμοζόμενον γνωμικὸν ἦτο τό: «σπεῦδε βραδέως»; Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἐξηκολούθησα μετὰ ταχύτητος ἡλεκτρικῆς ἐπὶ ἐν ἔτος ἔσπευδε νὰ διακηρύττῃ, ὅτι προπαρασκευάζεται διὰ νὰ μὴ κάμῃ πόλεμον. Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας σήμερον τὴν Ἀντιπολίτευσιν ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας πέντε ἐκ τῶν ρητόρων τῆς ἔσπευδον νὰ συνηγορή-

σωσιν ὑπὲρ τῆς κακοήθους ἀποσφραγίσεως ἰδιωτικῆς τινος ἐπιστολῆς...

— Μὰ, κύριε, μοι εἶπεν ὀργίλως, πρὸς Θεοῦ! Σεῖς τρέχετε περισσότερον ἀπὸ ἐμέ!

..

Συνησθάνθη, ὅτι εἶχε δίκαιον καὶ ἔστρεψεν τὴν ὁμιλίαν.

— Σὰς μακαρίζω, ἐξηκολούθησα, ἀλλὰ συλλογίζομαι καὶ τοὺς δικαστικούς κλητῆρας, οἵτινες θὰ σὰς καταδικάσουσιν ἐν ἡ περιπτώσει ἔχετε καὶ σεῖς, ὡς ἐγώ, νὰ πληρώσητε καὶ ἄλλα χρεὴ ἐκτὸς τοῦ κοινοῦ.

— Ὡ! εἶνε ἀδύνατον νὰ μὲ συλλάβωσι, προσέθηκε χαιρεκράδως. Ἐγώ, φίλε μου, δύναμαι νὰ σκάσω ἐξήκοντα ἄλογα...

Ἐσκέφθη ἀμέσως περὶ τῆς χρησιμότητός του ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησεν νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποίου προηγουμένως εἶχεν ὀργισθῇ.

..

Μετὰ μικρὰν σιωπὴν.

— Δύνασθε τὰ πάντα νὰ φθάσητε, ὑπέλαβον, καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς σιδηροδρόμους μας ἀκόμη, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ δυνηθῆτε νὰ φθάσητε. . . τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, τὴν ἀναίδειαν τοῦ κ. Λεβίδου καὶ τὴν ρητορικὴν καταρροὴν τοῦ κ. Βάλαμακη.

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπήντησε γενόμενος ἐρυθρὸς ἐκ τῆς συναισθήσεως τῆς ἥττης. Εἶνε ἀδύνατον ἄνθρωπος νὰ τὰ φθάσῃ! Καὶ ἀνεστέναξε.

..

Ἠγέρθη ἐν ἀναχωρήσῳ, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ ὀλίγας συμβουλὰς περὶ τοῦ πῶς δύναται τις νὰ γίνῃ πεζοπόρος.

— Νὰ ἐνδύεσθε ἐλαφρῶς, μοι εἶπε, νὰ τρέχετε εἰς τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰς διαδηλώσεις καὶ νὰ τρώγητε ὀλίγον. Μὰ προπάντων σὰς συμβουλεύω νὰ τρώγητε ὀλίγον!

— Κύριε Βάϊ, εἰς τὸ ἐπάγγελμά σας μόνον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι δύνανται νὰ εὐδοκιμήσωσι, τῷ ἀπήντησα μετὰ θυμοῦ καὶ ἀνεχώρησα.

Τσοπανάιος

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(Πρόσφατον δημοτικὸν ἔσμα).

Τ' εἶν' τὸ κακὸ ποῦ γίνεται κ' ἡ ταραχὴ ἡ μεγάλη;
Μήνα βουβάλια σφάζονται; μήνα θεριὰ μαλλώνουν;
Μὴ τραγουδᾷ ἡ Ζανταρράς; μὴν εἶν' ὁ Στεφανίδης;
Οὐδὲ βουβάλια σφάζονται, οὐδὲ θεριὰ μαλλώνουν.
Δὲν τραγουδᾷ ἡ Ζανταρράς, δὲν εἶν' ὁ Στεφανίδης,
Μόν' ἐργεῖνε μέσ' στὴ Βουλὴ μεγάλο πανηγύρι,

Κ' ἐπιάστηκαν οἱ δεξιοὶ μὲ τοὺς ἀριστεροὺς των.

Πέφτουν μαγκούραις σὰν βροχὴ καὶ μπάτσαις σὰ χαλάζι,
Καὶ τὸ βρισίδι τὸ λιανὸ σὰν ἄμμος τῆς θαλάσσης.

Τρέχει, πετιέται ὁ Γουλιμῆς, πετιέται ὁ Σκαλτσοδημος,
Κι' ὁ Κοσονάκος τὸ θεριὸ καὶ ὁ Πετροπουλάκης

Κι' ὁ Σάκης ὁ ὠμορφονεὺς κι' ὁ Ράλλης ὁ ἀνδρειωμένος,
Ποῦ τ' ἀναμμένα τὰ κεριὰ στὸ διάβα του σκορπίζει.

Πετιέται ὁ Τζάνης σὰ σκυλὶ στὸ Φλέσσα κατεπάνω
Στοῦ Καραπάνου τὰ μαλλιά ξαμύνει κι' ὁ Ζουλούμης,

Βγάζει πιστόλα ὁ Μπασιάς, σιλιέτο ὁ Βαλσαμάκης,
Βγάζει κι' ὁ Ζήβας ὁ Πλακάς μίαν μεγάλη κάρμα

Κι' ὁ γέρω-Γκίκας ἔβγαλε ὑδραῖικο τρομπόνι.

Σηκώνει ὁ Σωτηρόπουλος μίαν κίτρινη παντιέρα
Καὶ ὁ Λεβίδης χούγιαξε ἀπὸ τὸ μετερίζι:

— Ἐλα, μωρὲ Κουκούλεξα, ἐδῶ νὰ κτυπηθοῦμε!

— Αἰντε, τσιφούτη, νὰ χαθῆς, αἰντε γεβεντισμένε,
Κ' ἐγὼ γυναῖκα δὲν εἶμαι νὰ κτυπηθῶ μαζί σου.

Κι' ὁ Πρόεδρος ἐκτύπαγε τοῦ κάκου τὸ κονδοῦνι,

Κι' ἐτρέχαν χωροφύλακες, φαντάροι καὶ κλητῆρες
Καὶ ἡ Ροζοῦ ἐφώναζεν ἀπὸ τὸ θεωρεῖον:

— Λύσε τὴ συνεδρίασι, σχόλασε, κύρ' Ἀνδρέα,

Τί ἐδῶ δὲν εἶν' κοτόπηταις, δὲν εἶνε μπακλαβάδες,
Δὲν εἶνε διασκέδασι, οὔτε χοβαρνταλήκι.

Ἐδῶ εἶνε δυνατὸς καυγᾶς, παλληκαριῶν ἀντάρα,
Καὶ τὸ μοςχάρι σήμερα θὰ πλέξῃ μέσ' στὸ αἷμα,

Καὶ μέσ' στὸ αἷμα σήμερα θὰ πλέξῃ κι' ὁ Ρικάκης.

Κι' ὁ Θόδωρος ποῦ τ' ἔκουσε κ' ἦτανε σὲ μίαν ἄκρη

Κ' ἐτρέμαν ἀπ' τὸ φόβο του κ' ἡ θυὸς του φαβορίταις,
Ψιλὴ φωνίτσα ἔβγαλε καὶ λέγει τοῦ Δραγούμη:

— Ἀμάν, κουζούμ, ἀμάν, γιαβρούμ, κάνε, Δραγούμ, ἰνσάφι!

Ὀλίγους ἔχω διαλεχτούς, ὀλίγους ἀνδρειωμένους

Μὲ ντέρτια τοὺς ἐκράτησα τόσον καιρὸ μὴ φύγουν,

Μὲ ντέρτια καὶ μὲ βάσανα, μὲ ψεύτικαις ἐλπίδας,

Κι' ἄμα τοὺς χάσω σήμερα ἐγὼ τί θ' ἀπογείνω;

Καὶ ὁ Δραγούμης ἐτρέξε καὶ τῶπε τοῦ Τρικουπῆ

Καὶ τότες ἐκατέβηκε κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸ βῆμα.

Τὰ παλληκάρια χώρισαν πρεσβεΐαις τοῦ Θεοτόκη

Κι' ὁ πρόεδρος ἐφώναξε: «— Μωρὲ παιδιὰ, σταθῆτε!

Πιάψτε, παιδιὰ, τὸ μάλωμα, πιάψτε καὶ τὸ βρισίδι

Νὰ κατακάτῃ ὁ κουρνιαχτὸς νὰ μετρηθῇ τ' ἀσκέρι».

Μετριέται ἡ συμπολίτευσις κ' εἶνε ὀγδόντα ὅλοι.

Μετριέται ἡ ἀντιπολίτευσις κ' ἐξήντα εἶνε μονάχα.

Κι' ἀπὸ τὴν συμπολίτευσι λείπουν καὶ τρεῖς λεβένταις

Ὁ Ψύλλας στὸ Συμβούλιο, ὁ Ὁθων (1) στὸ κρεβάτι

Κ' ἓνας ποῦ ἀλλαξοπίστησε κ' ἐγίνηκε μουρντάτης(2).

(1) Ἐννοεῖ τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς κ. Ὁθωνα Μακρυγιάννην, ἀσθενοῦντα κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν.

(2) Ἀγνωστον ἀνὴρ ὁ ποιητὴς υπαινίσσεται τὸν κ. Μίλησιν ἢ ἄλλον τινά.

Kessis